

య్య.జి.సి. సాబన్యంతో జాతీయ సద్గులు

సంస్కృతంద్రష్ట సాహిత్యం - పోస్ట్

25, 26 మార్చి 2022 (శుక్ర, శనివారములు)

నిర్వహణ

తెలుగు & ప్రాచ్య భాషా విభాగం

ఆచార్య నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం

నాగార్జున నగర్ - 522 510,

గుంటూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్.

ఆచార్య ఎస్.వి. కృష్ణరావు

సద్గులు సంచాలకులు
తెలుగు & ప్రాచ్య భాషా విభాగం
ఆచార్య నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం
నాగార్జున నగర్ - 522 510
ఫోన్ : 0863 - 2346500
0863 - 2346501

To Balaram Katchalla

+91 97052 50027

₹500

D. Kanaka Mahalakshmi,
Lecturer in Telugu

✓ Completed • 21 March 2022 at 13:42

Axis Bank XXXX576115 ▾

UPI transaction ID

208062821865

To: BALARAM KATCHALLA

balaram.katchalla@oksbi

From: K M LAKSHMI DARAPUREDDY

(Axis Bank)

kanaka84maha-1@okaxis

Google Transaction ID

CICAgODNbSMRQ

POWERED BY

ఆచార్య నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం - తెలుగు & ప్రాచ్య భాషా విభాగం

యు.జి.సి. సాజన్యంతో జాతీయ సద్గులు 25,26 మార్చి 2022

సంస్కూరాంద్ర సాహిత్యం - హన్సం

ప్రమాణ పత్రం

శ్రీ / శ్రీమతి / కుమారి / డా॥ / ఆచార్య..... దారఖర్డి కుకుమాల్కిర్ణి

కళాశాల / విశ్వవిద్యాలయం..... శ్రీ చిట్టసూరి ఐంద్రయ్య త్రయ్య డిగ్రీ కళాశాల

ఆచార్య నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం తెలుగు & ప్రాచ్య భాషా విభాగం నిర్వహించిన జాతీయ సద్గులో పాల్గొని
"మానవిక్షణిక్యం క్రధు - వీస్య రహగ్రథిక్యు"..... అనే అంశంపై పత్రసమర్పణ చేశారు.

తేది : 26 - 03-2022

నాగార్జున నగర్

ఆచార్య ఎన్.ఐ. కృష్ణారావు
సద్గులు సంచాలకులు

హిన్దు తరంగాలు

(ప్రత్యేక సంచిక)

సంస్కృతాంధ్ర సాహిత్యం - హిన్దుం

(యు. జి. సి. జాతీయ సదస్సు - 25.26 మార్చి - 2022)

సదస్సు సంచాలకులు

ప్రా. ఎన్. వి. కృష్ణరావు

సంస్కరక మండలి

ఆచార్య పి. వరాలుపాద ముఖ్య

ఆచార్య ఎన్. వి. కృష్ణరావు

డాక్టర్ ఫి. మాధవి

శ్రీమరణ

తెలుగు & ప్రాచ్య భాషా విభాగం

ఆచార్య నాగార్జున విష్ణువిద్యాలయం

నాగార్జున నగర్ - 522510

గుంటూరు-ఆంధ్ర ప్రదేశ్

హిన్దు తరంగాలు

(ప్రత్యేక సంచిక)

సంస్కృతాంధ్ర సాహిత్యం - హిన్దుం

(యు. జి. సి. జాతీయ సదస్సు 25,26 మార్చి - 2022)

సంపాదకులు

ప్రా. ఎన్. వి. కృష్ణరావు

ప్రథమ ముద్రణ : మార్చి, 2023

ISBN: 978-93-5626-901-9

వెల : రూ 200/-

హాస్య తరంగాలు

(ప్రత్యేక సంచిక)

సంస్కృతాంధ్ర సాహిత్యం- హాస్యం

(యూ. జి. సి. జాతీయ సద్జు 25,26 మార్చి – 2022)

సంపాదకులు

శ్రీ. ఎన్. వి. కృష్ణరావు

ప్రథమ ముద్రణ : మార్చి, 2023

ISBN: 978-93-5626-901-9

వెల : రూ 200/-

ట్రాపింగ్ & డిజైనింగ్ :

ఏంజల్స్ ప్రింటర్స్

ప్రత్తిపాదు, సెల్: 9951854571

ప్రతులకు :

శ్రీ. ఎన్. వి. కృష్ణరావు

ఆచార్యులు,

తెలుగు మరియు ల్రాచ్య భాష విభాగం,

ఆచార్య నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం,

గుంటూరు.

ఫోన్: 9490218173

మెయిల్: vkraonarisetty@yahoo.com

విషయ సూచిక

వ. సం	అంశం	పుట్
I.	స్వార్ಥిదాయకం	1
II.	హోర్టిక శుభాశంసనమ్	3
III.	అభినందన	4
IV.	సంపాదకీయం	6
1.	హోస్యం బివ్యోషధం స్ఫూతమ్ - ఆచార్య పి. వరపుసాద మూలి	7
2.	హోస్య రస ప్రవాహాలు మన జానపద గేయాలు - డా. తరపట్ల సత్య నారాయణ	10
3.	నండూలి వెంకట సుబ్బారావు గాలి “హాద్దులు – హాద్దులు” హోస్యం - డి. సుసీత	15
4.	భానుమతి రామకృష్ణ గాలి అత్తగాలి కట్టడు పళ్ళు – హోస్యం – జి. ఎం. మల్లేశ్వరి	18
5.	సాక్షి వ్యాసాలలో హోస్యం - డా. వి. కె. టి. మహోలక్ష్మి	21
6.	హోస్య ప్రసంగాలు - డా. సి. హెచ్. విజయ కుమార్	25
7.	గొల్లపూడి “బడ్జెట్ ప్రతిపాదన” హోస్య వ్యాసం - డా. ఎం. ఆర్. ఎల్. శంకరరావు	29
8.	జీన్సువిత్తుల సిసీ సాహిత్యం - హోస్యం - డా. ప్రసాదం శ్రీలక్ష్మి	34
9.	భానుమతి రామకృష్ణ కథలు – అత్త గాలి హోస్యం - కోష్ట గోవిందరావు	38
10.	కందుకూలి, చిలకమల్లి రచనలలో హోస్యం - తోట శ్రీనివాసరావు	43
11.	తెలుగు హోస్య నవలల్లో అగ్రగణ్యం బాలప్పర్ పార్వతీశం - మామిడి మౌనిక	47
12.	హోస్యం - జీవన రస వైవేధ్యం - డా. పిల్లి వాసు, దాసలి విజయలక్ష్మి	52
13.	ప్రహోసనాలు - హోస్యం - డా. గూడూలి గోలియ నెట్	59
14.	గురజాడ కన్యాశుల్కం - హోస్య రస చిత్రణ - పట్టాన ధర్మరావు	64
15.	భాస మహాకవి రూపకేషు విదూషకస్య హోస్య పాత్ర పరిశీలనం - డా. పి. కించిరత్నమ్	68
16.	కాదంబలి - హోస్యం - కె. పవన్	75
17.	జానపద సాహిత్యంలో పాడుపు గాథలు - హోస్యం - డా. ఎం. హాలికృష్ణ	80
18.	రామాయణంలో జానపద హోస్య గేయాలు - డా. డి. జీయుతి	85
19.	తెలుగు భాషలో జాతీయాలు - హోస్యం - డా. కె. బలరామ్ & ఎన్. వెంకటేష్	90

20.హోస్య పాండుపు గేయ గాథలు - కె. శ్రౌవణి	95
21.సిలిసిలి మువ్వు శతకం – హోస్యం - ఆర్. భట్టర్. ఉదయ్ కిరణ్	97
22.ఆంధ్ర మహా భారతంలో ఉత్తర కుమారుడి పొత్తు - డా. ఐ. నాగార్జున	101
23.సంసార సాగరంలో కుటుంబ వ్యవస్థ - కె. ఏసురత్నం	106
24.స్వభావ వ్యాసంలో సభాద్యక్షుని పరభాషా వ్యాఖ్యాపామును జంఘాలశాస్త్రి అధిక్షేపించిన తీరులోని హోస్యం - దాసలి సుశీల్ ప్రత్యుష	111
25.మాధవి సనారా “ వైకు టీవి ” – హోస్యం - డా. పి. శ్రీనివాసరావు	114
26.మల్లవరపు జాన్ రచనలలో హోస్యాక్షీ - కె. గిద్దమ్మ	121
27.సమ్మేట ఉమాదేవి గాలి “మనసు సిండింబి” కథ హోస్యం - కె. పుణ్యవతి	125
28.హోస్యము – పరిణామం - జి. అశోక్ రాజు	128
29.“చాదస్తపు బ్రాహ్మణుడు” జానపద కథ - డా. పి. రాజశేఖర్	134
30.జానపద ప్రాణి పాటలు - డా. డి. రమేష్	138
31.తెలివిని ఎత్తుకెళ్లిన గాలి దెయ్యాలు - ఎస్. శివయ్య నాయక్	142
32.కథా సాహిత్యంలో హోస్య రస పోషణ - వై. బుజ్జి	145
33.జానపద సాహిత్యం హోస్య రస పోషణ - వి. లక్ష్మీ కుమారి	150
34.బాణబట్ట కాదంబర్యామ్ హోస్య రసః - జి. సుకన్య	155
35.కూనలమ్మ పదాలు – ఆరుద్ర సరదాలు - డా. అందుగులపాటి శ్రీనివాసరావు	160
36.మునిమాణిక్యం కథలు - హోస్య రస గుళికలు - డి. కనకమహాలక్ష్మి	163
37.పాత్ములి విజయలక్ష్మి రచనలు – హోస్య పరిణామ వికాసం - బిట్టకవి తిరుమల శ్రీనివాస్	166
38.భమిడిపాటి సాంఘికయాజి కథలు – హోస్య రస పోషణ - మొండి స్వామి	170
39.తెలుగు సాహిత్యంలో హోస్య పరిణామ వికాసం - పంపాతు. నాగేశ్వరరావు	174
40.కన్యాశుల్కం నాటకంలో గిరీశం - హోస్యం - కె. శ్రీనివాస్	178
41.యిక్కుల్కి నరసింహరావు గాలి సుఖిభవ నాటిక – హోస్య చతురత - డా. జి. శ్రీనివాస్	184
42.వారణాసి నాగలక్ష్మి కథలు – హోస్యం - గుదె. శివశంకర్	188
43.నండూలి వారి హద్దులు – హద్దులు కథ హోస్యం - నెమ్మలూలి భవాని	192

44. పేరడీ - ఎన్. హెచ్. పి. కిరణ్ కుమార్	196
45. నాగానంద నాటకే తృతీయాంకే సముపవర్తితః హస్య రసః - ఏకం అధ్యయనం - డా. సి. హెచ్. పవన్ కుమార్	200
46. చాలిత్తక గేయాలలో హస్యం - డా. పెరుగుపల్లి బలరామ్	207
47. సరదా హస్య కథలు - భాస్కర రావు	211
48. తెలుగు జానపదుల సాహిత్యంలో హస్య ఘట్టాలు - ఆలా. వేళంగిణి రాజు	214
49. స్వప్న వాసవదత్త నాటకే - హస్య చతురత - డా. కె. యస్వింత్ కుమార్ రెడ్డి	218
50. సాహిత్యంలో హస్యం - ఎ. వెంకటేశ్వర్లు	223
51. జానపదుల పెళ్లి వేడుకలు - హస్యం - సి. హెచ్. ఉమారాణి	227
52. వైఖిధ్యభరితం హస్యం! - డా. కొలిపాక ఆరుణ	234
53. శ్రీ శ్రీ కవిత్వంలో హస్యం - డా. పత్రులి శ్రీనివాసులు	238

ముని మాటిక్యం కథలు - హస్య రసగుణకలు

దారపురెడ్డి కనకమహాలక్ష్మి
 తెలుగు అధ్యాపకురాలు
 ఎన్.సి.ఐ.ఎమ్. ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల
 తఱుకు
 చరిత్ర : 9959327185
 email: kanaka84maha@gmail.com

నవరసాలలోనూ హస్యానిది ఒక ప్రత్యేక స్థానం. హస్యం లేనట్లయితే మన జీవితం విషాదంతో ఉంటుందని చెప్పును గానీ, సంతోషం ఉండడని మాత్రం చెప్పగలను. మన నిత్య జీవితంలో అకస్మాత్తుగా జరిగే సంఘటనల నుండి కానీ, వేరొకరి పొరపాటు లేదా అజ్ఞానం లేదా దుస్థితి పట్ల మరొకరు నవ్వి, వినోదం పొందడం ద్వారా కానీ హస్యం జనించవచ్చు. అటువంటి హస్య రచనలు రాసిన వారిలో మునిమాటిక్యం నరసింహరావు గారు ఒకరు.

మునిమాటిక్యం నరసింహరావుగారు బహుముఖ ప్రజ్ఞలు, మిత్రాష్టి, అయినా మాటకలిస్తే అమితంగా మాట్లాడే సంభాషణ చతురులు. ఆయన నవలలు, కథలు, పద్మలు, నాటకాలు ప్రాసారు. ఈ రోజుకూ మనకు హస్య రచన అనగానే మొదట గుర్తుకు వచ్చేది ఆయన కథలే. ఈ కథల ద్వారా ఆయన ప్రాసినవి రాశిలో గాని, వాసిలోగాని తక్కువేమి కాదు. ఆయనను తెలుగు పొరకులు, విమర్శకులు హస్య రచయితగానే పరిగణించారు. హస్యము రాయటం ఎంతకష్టమో, రాసి మెప్పించటము మరీ కష్టం.

నిండైన గృహస్త జీవితాన్ని అనుభవించేటందుకు, జీవితము పట్ల సమరస భావాన్ని పెంచుకునేందుకు అవసరమైన మనోదైర్యాన్ని పొరకులలో పెంచేందుకు తన రచనల ద్వారా కృషిచేసిన వ్యక్తిని ప్రముఖులచేత ప్రశంసలు పొందిన వ్యక్తి మునిమాటిక్యం నరసింహరావుగారు. ఈయన తన కథలలో తన వృత్తిని, ప్రవృత్తిని జోడించి రంగరించి, తన జీవితాన్ని, ఉపాధ్యాయ వృత్తిని, మధ్యతరగతి కుటుంబాల పరిస్థితిని, కథా వస్తువుగా తీసుకుని అతి సున్నితమైన చిన్న విషయాలను కూడా ఎంతో ఉదాత్మముగా మనకు కానుకలుగా అందించారు.

తోటి మనుషులతో మాట్లాడే తీరికే లేని నేటి ఆధునిక హడావిడి సమాజానికి మునిమాటిక్యం నరసింహరావు కథలు తేసెపట్టులాంటివి. హస్య రసమాధుర్యాన్ని పంచే రసగుళికల్లాంటివి. అందుకే వయోభేదం లేకుండా, ప్రతి ఒక్కరూ ఆయన రచనలు చదవాలి, చదివించాలి. మునిమాటిక్యం రచనలలో అధిక భాగము ప్రధానముగా ఆత్మ కథా సద్గుర్యమైనవి. అంటే తన వాస్తవానుభవాలను, మానసిక అనుభూతులను కథలుగా, నాచికలుగా, నవలలుగా మరిచారు.

“దారి పొదగునా గుండె నెత్తురులు తర్వాత చేస్తూ పదండి ముందుకు” అంటాడు తీల్లి. ఆ విషయమై మునిమాటిక్యం గారిని ఒకరు ప్రత్యేస్తే దానికి ఆయన సమాధానం చూడండి. “నేను ఎక్కడికీ పొమ్మనను. ఇంట్లోనే ఉండమంటాను. ఒకవేళ ఏదైనా పనిమీద బయటకు వెళ్లినా, సాయంత్రానికి ఇందికి వచ్చి, అవిడ ఇచ్చిన కాఫీ వుచ్చుకుని, పిల్లలతో హయిగా ఆదుకుంటూ కాలం గడవమంటాను.”

“ప్రాద్రస్తమానం చేలల్లో పనిచేసి, సాయంత్రానికి ఇళ్లకు వస్తారు వనితలు. వాళ్ల రంగు రంగుల చీరలు కట్టుకుని నవ్వుతూ, పేలుతూ, ఒకరిపై ఒకరు పదుతూ నదుస్తున్నారు. వదినా మరదళ్ల మధ్య, అత్తా కోడళ్ల మధ్య జరిగే సరసాభీరామమైన హస్యాలు, పలుకులు వినాలి. ఇటువంటివి చూచి, బ్రతకడానికి కావలసిన దైర్యాన్ని సంపాదించుకోవాలి. మిగతాదంతా ఏదైగా” అంటారు మునిమాటిక్యం గారు. జీవితానికి తృప్తి, ఆనందము దేనివలన వస్తాయో దానినే

కథా వస్తువులుగా తీసుకోవాలి అంటారాయన. ఆ వరసలో పోస్టు ప్రథానంగా వచ్చిన కథలలో “అల్లుళ్ళు” కూడా ఒకది. దీనిలో దొంగ పెద్దమనిషి, సుందరమ్మ అల్లుడు అనే కథలను గురించి తెలుసుకుండాం. “దొంగ పెద్దమనిషి” అనే కథలో ఆ వూరిలో దొంగల హడవుడి ఎక్కువగా ఉండడంతో మాస్టారు గారు, అతని భార్యాపీల్లలూ, ఇంకా వారి ఇంట్లో అర్దెకు వుండే రామకృష్ణమ్మ గారూ ఈ దొంగల బారి సుండి ఎలా తప్పించుకోవాలా అని ఆలోచిస్తుంటారు. అందరూ మేలుకుని కూర్చుండాం అనుకుంటారు కానీ అది సాధ్యమయ్యే పనికాదు కదా! పైగా దొంగలు మనించీకి వస్తారో రారో కూడా తెలియకుండా మేలుకొని వుంటే ప్రమ అంతా వ్యధా అవుతుంది అనుకుంటారు. మళ్ళీ “ఈ ఇంట్లోకి రాత్రిత్వు అనుజ్జ లేకుండా వచ్చినవాళ్ల శిక్షించబడుదురు “అని రాసి బోర్రు పెదదామనుకుంటారు. మళ్ళీ దొంగలెవరైనా అనుమతి తీసుకుని వస్తారా? అని అనుకుంటారు.

ఈ విధంగా వారి ఆలోచనలు అన్నీ మనకు నవ్వు తెప్పిస్తాయి. చివరికి “ఈ ఇంట్లో భయంకరమైన కుక్కలున్నావి. కొత్త మనుష్యులను పీకి చంపును” అని బోర్రు రాసి పెడతారు. అయితే అక్కడ కూడా ఏరికి మరో సమస్య ఎదురవుతుంది. ఏమిటంటే ఆ దొంగ ఈ బోర్రు చూడకుండా లోపలికి వచ్చేస్తే ఎలా అని, దానికి వారు ఒక కోడిగుడ్డ లాంపు వెలిగించి, గేటు దగ్గర వేలాడదియదం అనేది వారి అతి జాగ్రత్తగా కనిపిస్తుంది. మళ్ళీ అనలు ఆ కాగితం దొంగలు చదివినా, కుక్కలున్నాయని నమ్మాలి కదా అనిచెప్పి, అందరూ కుక్కల్లగా వివిధ రకాల అరువులు అరుస్తారు. తర్వాత ఒక భయమేమీలేదనుకుని నిద్రకు ఉపక్రమిస్తారు.

రాత్రి 2 గంటల సమయంలో గదిలోకి దొంగ రాగానే ఎందుకు వచ్చావు అని అదుగుతాడు మాప్పారు. ఆ దొంగ ఇతని అమాయకత్వానికి నవ్వుకుని, “నిన్ను చూసి, అంతా కులాసాగా వున్నారా” అని అదగదానికి అనగానే మాప్పారు రామకృష్ణ గారిని కూడా లేపి, ఇతను చాలా మంచి దొంగ అని పరిచయం చేస్తాడు. సరేమరి మేము కుక్కలున్నాయని బోర్రు రాసిపెట్టాం చూడలేదా? అంటే ఆ దొంగ అప్పుడు చూడడమే కాదు, వాటి అరువులు కూడా విన్నాను. అరించే కుక్క కరవదు అని తెలుసు. పైగా ఆ కుక్కలు మాటల్లడుకోవడం కూడా విన్నాను అనడం మనకు నవ్వు తెప్పిస్తుంది. చివరికి ఆ దొంగ ఇంట్లో ఏమీ విలువైనవి అంటే డబ్బు, బంగారం లేవని తెలుసుకుని వెళ్లిపోతాడు కానీ, మన మాస్టారు కుటుంబం మాత్రం విలువైన బంగారం లాంటివి మాత్రమే దొంగతనం చేసే ఆ దొంగ మనించీకి వచ్చాడంటే, ఖచ్చితంగా మన ఇంట్లో మనకు తెలియకుండా ఎక్కడో ఒకచోట విలువైన వస్తువో, బంగారమో వుండే ఉంటుంది అని వారందరూ వెదకడం వారి అమాయకత్వాన్ని తెలియజేస్తుంది. వారి ఇంట్లో విలువైన వస్తువులు ఏమీ లేకపోయినా, ఒకవేళ దొంగలు వస్తే ఏం చేయాలి, దొంగలు పడకుండా ఇంటిని ఏ విధంగా కాపాడుకోవాలి అనే తపన, ఆత్రం మనకు ఈకథలో కనిపిస్తాయి. అలాగే సునిశితమైన పోస్టుం మనకు ఈ కథలో కనిపిస్తుంది.

“సుందరమ్మ అల్లుడు” అనే కథలో 20 సంవత్సరాల వయసున్న శర్య అనే కుర్రవాడికి వివాహమవుతుంది ఆ అబ్బాయికి అనలే సిగ్గుక్కువ. శర్య తన భార్య పుర్తీంటికి వెళ్లుంటే ఆమెను రైలెక్కించదానికి వెళ్లగా, అతని భార్య మీరు శనివారం రండి, నేను వచ్చేస్తాను, అక్కడ అన్నప్రాసన అయిన తర్వాత పెద్గగా పనేమీ ఉండదు అనగా శర్య కుదరదు, నాకు పరీక్షలు దగ్గరకు వచ్చినవి అంటాడు. ఎందుకంటే ఆ అమ్మాయి కొత్తగా కాపురానికి వచ్చినప్పటికీ భర్త దగ్గర సిగ్గుతో కానీ, భయ భక్తులతో కానీ ఉండకపోవడం, అతను రాత్రుక్కు పొద్దెక్కినా ఇంకా చదువుతూవుంటే ఇక చాలు పడుకోండని దీపం ఆర్పేయదం చేస్తుంది. కాబట్టి ఆమె ఇప్పుడు పుర్తీంటికి వెళ్లుంది కదా, బాగా చదువుకుండాం అనుకున్నాడన్నమాట. కానీ ఆ రోజు రాత్రి అతనికి సరిగా నిద్ర పట్టలేదు. తనను అన్నం తినదానికి ఎవరూ పీలవలేదు, తానే వెళ్లి తల్లిని అడిగి పెద్దించుకుని తిన్నాడు. కాలేట్కి వెళ్లాడు కానీ, రోజులా కాకుండా ఈ రోజు శర్య చాలా చిరాకుగా వున్నాడు. సాయంత్రం గజిచిచిగా పడివున్న పుస్తకాలు చూసి, కొద్దిగా సర్పు, నా కలం

ఎక్కడుంది అని తల్లినదిగితే నాకేం తెలుసు? అన్ని కోడలే చూస్తుందేది అనడంతో ఆమె లేని లోటు అతనికి తెలిసివస్తుంది. కానీ తనంతట తాను అత్తగారింటికి వెళ్లి, భార్యను పంపించమంటే అందరూ లోకువగా చూస్తారని అనుకుంటాడు. కానీ, అతని చదువు సరిగా సాగడంలేదు. అన్ని అవసరాలూ భార్య వున్నపుడు చక్కగా తీర్చేది. కానీ ఇప్పుడు అతనికి చాలా చిరాకుగా వుంది. అర్దం, దువ్వెనకు కూడా నేను లోకువైపోయాను, తనున్నపుడు ఎక్కడ పెడితే అక్కడ ఉండేవి అనుకోవడం అతని పసితనపు ఛాయలు ఇంకా పోలేదనిపిస్తుంది. ఇలా ఉండగా అతని తల్లి “కోడలు అక్కడుంటే ఇక్కడ ఎట్లు జరుగుతుందిరా?” అనే మాట అనడంతో అతనికి తనంతట తాను కాకుండా, తన తల్లి చెప్పింది కాబట్టి వచ్చాని చెప్పుకోవచ్చు అనుకుని అత్తగారింటికి బయలుదేరి వెళతాడు.

అక్కడ మామగారు ఉదయమే 10 గంటలకల్లా భోజనం చేసి బయటకు వెళ్లే అలవాటు, కానీ ఇతనికి ఉదయానాన్నే ఘలహంగా ఇట్లీలు తినకపోతే ఏదో వెలితిగా ఉంటుంది. ఇది తెలియని అత్తగారు అతను అక్కడకు వెళ్లేటప్పటికే 9.30 ని. అవడంతో మరో అరగంటలో భోజనం చేస్తారు కదా అని కాఫీ మాత్రమే ఇస్తుంది. ఇతను బయట ఎవరినో కలవాలి అనే సాకుతో హోటల్కి వెళ్లి ఇట్లీలు తినేసి వస్తాడు. వచ్చిన వెంకటనే అత్తగారు భోజనం వద్దించడంతో తినలేక అవస్థపుడుతుండటం చూసి ఏమైంది నాయనా అని అడిగితే, ప్రయాణం చేసి వచ్చానుకదండీ, అందుకే ఆరోగ్యం సరిగా లేదని తప్పించుకుంటాడు. కొద్దిగా పెరుగుతో అయినా తినమనేసరికి, ఒక ముద్ద నోట్లో పెట్టుకునేసరికి అతనికి ఆకలి అనిపిస్తుంది. కానీ మళ్ళీ అన్నం వేయించుకోవడానికి మొహమాటపడతాడు.

మొత్తానికి శర్య తెలివితక్కువవాడు. ఎదుదొవారు తన గురించి ఏమనుకుంటారోనని తన ఆకలిని దాచుకుంటాడు. కానీ ఆకలికి ఆగలేని ప్రాణం. ప్రయాణ బిడలికతో మునుగుతన్ని పడుకుంటాడు. దానితో అతను బాగా నిద్రలో ఉండగా మరదలి పిల్ల వచ్చి, అతనిని లేపుదామని చెయ్యి పట్టుకునేసరికి ఒళ్లు వెచ్చగా ఉండడంతో బావగారికి జ్వరం వచ్చిందని తల్లితో చెబుతుంది. దాంతో ఆవిడ అతని పరిస్థితి గురించి చుట్టుపక్కల వారికి చెప్పగా, దీనికి పథ్యం ఒకటే మార్గమని చెప్పడంతో సాయంత్రం కూడా అతనికి కేవలం కాఫీ మాత్రమే ఇస్తారు.

శర్య భార్య కనుక ఒకసారి అతని దగ్గరకు వస్తే అనలు విషయం చెప్పేవాడే, కానీ ఆ పిల్లను ఇతనికి ఆరోగ్యం బాలేదని అతని దగ్గరకు వెళ్లాడ్నని ఆమె తల్లి చెప్పింది. రాత్రికి కూడా అతనికి భోజనం పెట్టుకుండా పాలు మాత్రమే ఇచ్చేసరికి, ఉదయం నుండి ఆకలితో వున్న శర్యకు నిద్రపట్టలేదు. కొంచెంసేపట్టికి భార్య ఇతనిని చూచ్చామని ఎవరూ చూడకుండా వస్తుంది. భార్య రాగానే నప్పుతూ పలకరిస్తే, తనకేమీ జబ్బు చేయలేదని అనుకునేది. కానీ భార్య రావడం గమనించి, మళ్ళీ తెలివితక్కువ తనంతో మునుగుతన్ని అటువైపుకి తిరిగి పడుకుంటాడు. చివరికి జరిగిన విషయం చెబుదామన్నా సిగ్గుతో చెప్పలేక, తనకు ఆకలిగా వుంది అని మాత్రం నెమ్ముదిగా చెబుతాడు. అలా నెమ్ముదిగా చెప్పే ఆపిల్ల అనలు నమ్మదు. కాబట్టి అతను గద్దిగా మళ్ళీ నాకు ఆకలిగా వుంది అంటాడు. కానీ ఆ అమ్మాయి మరో విధంగా అర్ధం చేసుకుని అక్కడినుండి వెళ్లిపోతుంది. తర్వాతి రోజుయినా అతనికి అన్నం పెట్టారా, లేదా అనేది మాత్రం కథకుడు చెప్పలేదు. కానీ శర్య వంటి తెలివితక్కువ వాళ్లు ఈ ప్రపంచంలో ఎలా బ్రితుకుతారా అనేదే ప్రశ్న. ఈ కథలో మనకు శర్య అత్తగారింటి దగ్గర మొహమాటం, తెలివితక్కువ తనం తోనూ పదేపాట్లు పారకులకు వినోదంతో పాటు, మనకు అతనిపై జాలిని కూడా కలిగిస్తాయి. ఏం చేస్తే ఎవరేమనుకుంటారో అనే బిడియం, లేనిపోని దాంఖికం మనకు నప్పు తెప్పిస్తాయి.

ఈ విధంగా మునిమాటిక్కంగారి కథలలో పాత్రలన్నీ పారకులకు హస్యాన్ని అందించి, అనంద పరవశులను చేస్తాయి. మనుకు ఆహారాన్నందిస్తాయి. ఆయన కథలు చదువుతున్నంత సేపూ మన పెదవులపై చిరు మందహసం నాట్యం చేస్తున్నదన్న మాట.

ఆధార గ్రంథం: అల్లుళ్లు - ముని మాటిక్కం నరసింహరావు